

Таня е вдясно

Пасторска съпруга преби невинно момиче. Преследва и двете сестри

- Таня умира 15 часа след боя, който и нанася Иванка Брандиева.
- Пасторшата се опитва да пререже вените на Таня
- Лекарката съобщава, че в кръвта на Таня има отрова

Сутринта на 30 април, семейството: Зарко - баща и двете сестри Наташа и Таня, закусват заедно. В 9.15 часа Таня получава странно обаждане по телефона и се притеснява. След това с баща си отиват на полето, в края на селото, да копаят картофи, а Наташа болна остава вкъщи.

Зарко, бащата:

В 10.36 ч. на телефона на Таня звъни Михаил Стоянов, проповедник в Евангелска петдесятна църква в Пазарджик /приятел на пасторското семейство Иванка Брандиева и Тимотей Брандиев/ и пита Таня "Къде сте двете сестри?". Таня му отговаря, че Наташа е болна и е вкъщи, а ние сме на полето копаем картофи. Стоянов казва, че има спешен и неотложен разговор с двете сестри и отново пита има ли хора около нас, дали сме сами, кога ще се приберем и затваря телефона.

След като проповедника Михаил Стоянов е получил необходимата информация, заедно с пасторската съпруга Иванка Брандиева се отправят към дома ни. Наташа беше вкъщи.

Наташа:

По време на сън чувам, че ня-

кой ме вика по име. С малко закъснение, станах и отидох на прозореца. Видях черна западна кола, в нея съпругата на пастора Тимотей Брандиев, Иванка Брандиева и проповедника Михаил Стоянов, който седеше зад волана. Бях шокирана, защото от 15 години, откакто посещаваме църквата, тази жена никога не е идвала у нас. Тя мрази ромите.

А и в същия момент имаше църква в Пазарджик и тя като пасторска съпруга трябваше да е там. Погледнах часовника, бе 11.50 и докато изтичам навън да видя какво искат, вече ги нямаше.

Янко Христов:

Пред къщата на Таня, Наташа и Зарко стояха мъж и жена. Викаха по имена: Зарко, Таня, Наташа. Бяха с черна, западна кола. И след като никой не им отговори, започнаха да разпитват децата от

махалата, които си играеха наблизо, къде са тримата. Аз се приближих и им казах, че Таня и Зарко са на полето, копаят картофи. Те отговориха, че знаят къде са, но не знаят къде е полето и питаха за Наташа. Отговорих, че не знам къде е.

Мъжът ме попита дали ще могат да намерят полето, аз им казах, че няма да могат и предложих да ги заведа до там. Докато пътувахме, в колата нищо не говореха. Слязохме и мъжът извика Зарко, а жената като стрела хукна към Таня. Тогава разбрах, че нещо става. Когато жената настигна Таня, започна веднага да я бие - удряше я с ръце. Повали я на земята. В този момент всички тръгнахме да спасяваме момичето.

Гледам пасторската жена, измъкна един дебел кол и започна да налага Таня.

Мъжът ни предупреди, че жената е пасторска съпруга да не ѝ посягаме. И никой не я пипна. Когато вече бяхме на мястото, видях, че пасторката държеше едната си ръка постоянно в чантата. Мисля, че имаше оръжие. Шофьорът я хвана и взеха да тръгват. Тогава пасторската жена каза:

"Аз имам братовчед полицай, той ще ви оправи. За вас циганите трябва смърт и съд".

Зарко:

Пасторската съпруга беше Таня без жал, безмилостно. В момента, когато я стигна, така бе замахнала с кола, че се чудя как не ѝ пръсна главата. Добре че пристигнах навреме. Дясната си ръка държеше в чантата, а с лявата я притискаше. Питах я:

Защо биеш дъщеря ми толкова жестоко, отгледала ли си сираци без майка, защо биеш момичето ми, аз съм баща и майка?

Иванка Брандиева стискаше згра-

во дамската си чанта и не отговаряше. Бяхме 15 души, но никой не посегна на тази жена. Заминаха си и тогава видяхме, че Таня е порязана по ръката. Раната беше дълбока и кръвта шуртеше. Таня каза, че Иванка Брандиева се е опитала да ѝ пререже вените с бръснарско ножче.

Докато я биела, пасторската съпруга питала защо ходим двете сестри на църква. "Където и да ходите, ще ви следя и ще ви убия", казала на Таня Иванка Брандиева. Когато се върнахме вкъщи, цялото тяло на Таня бе в синини. От шармите, ухото ѝ бе скъсано. Закарахме я в болницата в Пазарджик, там казаха, че трябва да остане в болницата. Но Таня бе напалшена от Иванка Брандиева и отказа. Върнахме се вкъщи и Таня разказа всичко как се случи. На другия ден, на 1 май, сутринта в 8 часа Таня започна да повръща и да се задушаваша. Само каза

"Татко, тази жена ме изяде, заради нея умирам. Тя е виновна" и изпадна в кома. Закарахме я в Бърза помощ в Пазарджик. След един час ни извикаха и ни казаха, че заминаваме във ВМИ-Пловдив. Приежа Таня в "Токсикологията" и я включиха на командно дишане. След известно време докторката ни съобщи, че в кръвта на Таня има отрова. До този момент никой не ни даваше сведение.

В 15.30 ч. докторката ни съобщи, че Таня не е издържала. Издадоха ни неверна експертиза. Дадоха ни трупът без аутопсия, без да уведомят полицията и без преглед от лекар на съдебна медицина. И от тук нататък започнаха мъките с лекари, полицаи, прокурори и донатели. Пасторското семейство успя за кратко време да подкупи куп хора във всички инстанции.

Христо ХРИСТОВ

Таня с колегите си в детската градина

